

Hayallerimizi çalan şehirde yaşamak...

Nermin Er'i kâğıttan yonttuğu hayal dünyasıyla tanidik. Kâğıdı keserek, katman katman boyutlandırarak, eskinin kat'ı sanatına bugünün esprisini katarak gerçekleştirdiği işlerde kendi masalsı ülkesinin ağaçları, kuşları, yarasaları, ceylanları vardı. Küçük sinema perdelerine bakar gibi baktığımız ışıklı panolarında, çocuklukta oynanan oyunların tadı kalmıştı adeta! Er'in görsel dağarcığında, bu masalsı doğanın yanı başında eğreti binalarıyla, gündelik hayhuy içinde insanlarıyla, vızır vızır sivrisinekleriyle mizahi kent dururdu. En olağan dünya hallerinde dahi komik açığı yansıtan Nermin Er'in izleyiciye vaadi her zaman, ister hayali ister mizahi bir atmosfer kurgulamış olsun, bizzat seyretmenin keyfiydi.

Nermin Er'in Galeri Nev'de dördüncü sergisi olan "Aynı Anda Başka Bir Yerde", biraz daha farklı bir dünya açıyor önümüzde: Sanatçı bu kez, hayallerimizi çalan bir şehirde yaşamak neye benziyor, onu anlatıyor. Kentsel dönüşüm adı altında vahşi bir rant talanına kurban giden ağaçların, evlerin, sokakların duygusu hissediliyor bu sergideki işlerinde; bir kentin sessizce izleyen 'sakin'leri olarak köpeklerle simgelenen bir yalnızlık var.

Beton, bu sergide sanatçının kullandığı tek malzeme değilse de ana malzeme olarak ön plana çıkıyor; serginin anlamına dair ipuçları barındırıyor. Sanatçının betonun yanı sıra buluntu taşlar kullanması boşuna değil; taş ne demek, beton ne demek, belli ki düşünmemizi istiyor. Soğuk, mesafeli, agorafobik, insansız alanlarda kent inşa edilmekte yıkılanlar üzerinde. Her yer iskeletlerle dolu. Yarı yıkılanların, yarısı yeni yapılacakların. Yakında köpekler de sahneyi terk edecek, onlar için inşa edilen beton kamplara kapatılacaklar.

Nermin Er'in betonkült'ün açgözlü egemenliğine karşı alçakgönüllü, sessiz, küçük kompozisyonları, büyük ve sözde anıtsal heykellerin etkisini kat kat aşiyor. Kuşağının bu en malzeme düşkünü, en emek yoğun sanatçılarından biri olan sanatçının ellerinde, kağıt, iplik, tel, metal, taş, beton hangi malzeme olursa olsun, gerçek bir duyarlılıkla dile geliyor.

Ahu Antmen